

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזנפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

בחשיקה, ובחפיצה, בדביקה (דכריס ד, ד) ואתם הדבקים. בחשיקה (שם ז, ט) לא מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם. ובחפיצה (מלאכי ג, יב) ואישרו אתכם כל הגוים, כי תהיו אתם ארץ חפץ, אמר ה' צבאות. ואמרו (חגיגה כו, ב; מנחות כט, א) ראו חיבתכם לפני המקום ואמרו (שמו"ר טז) גדולה חיבתם של ישראל. ואמרו (שם מט) ע"פ (שה"ש ה, ז) מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה. מים רבים - אלו אומות העולם, אם מתכנסים כל האומות לבטל את האהבה שבין הקב"ה לישראל - אינם יכולים. ואמרו (ויק"ר ז) על כל פשעים

תכסה אהבה שאהב המקום את ישראל. ואמרו (במדב"ר ד) בשביל חיבתם של ישראל שיניתי סדרו של עולם, ואמרו (שהש"ר א) על ישראל, אומה שאהבה נפשי, אומה שנתתי נפשי עליה, ואמרו (ידים פ"ג מ"ה) אמר ר"ע לא היה העולם כדאי כיום שניתן בו שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קודש, ושיר השירים קודש קדשים. ושה"ש כולו מלא וגדוש אהבה שבין הקב"ה לישראל. ויהי רצון שנוכח להיות ראויים לכל האהבה שהשי"ת מרעיף עלינו.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזנפלד מדרש

רבי תנחומא פתח (משלי כ) יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת בנוגה שבעולם אדם יש לו זהב וכסף אבנים טובות ומרגליות וכל כלי חמדה שבעולם וטובה ודעת אין בו מה קנייה יש לו מתלא אמר דעה קנית מה חסרת דעה חסרת מה קנית יש זהב הכל הביאו נדבתן למשכן זהב הה"ד (שמות כה) וזאת התרומה וגו' ורב פנינים זו נדבתן של נשיאים דכתיב (שם לה) והנשיאים הביאו וגו' וכלי יקר שפתי דעת לפי שהיתה נפשו של משה עגומה עליו ואמר הכל הביאו נדבתן למשכן ואני לא הבאתי א"ל הקב"ה חי"ך שדיבורך חביב עלי יותר מן הכל שמכולן לא קרא הדיבור אלא למשה ויקרא אל משה. (ויקרא רבה א, ו)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר ויקרא לכבוד ... אחרשה"ט! בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ויקרא אל משה, וידבר ה' אליו"** (ויקרא א, א).

פרש"י (ע"פ תורת כהנים פ"א א"ז) לכל הדיברות ולכל האמירות, ולכל הציווים קדמה קריאה, (כלומר שה' לא דיבר עם משה רבינו פתאום עד שקראו בשמו), לשון חיבה (לפי שהאוהב למישהו, לא ישבע מלהזכיר אותו בשמו, ולזה יקראנו פעם אחר פעם מגדול אהבתו), לשון שמלאכי השרת משתמשים בו שנאמר (ישעיה ו, ג) וקרא זה אל זה. ע"כ. שאכן כן דרכו של הקב"ה לאהוב אוהבי שמו, ומקרא מלא כתוב (תהלים קמו, ח) ה' אוהב צדיקים, וכתוב (שם יא, ז) כי צדיק ה' צדקות אהב, ובכלל הנ"ל תלמידי חכמים הממיתים עצמם באהלה של תורה ללמוד ולהבין רצונו יתברך, וכמ"ש (שם פז, ב) אוהב ה' שערי ציון, ואמרו חז"ל (בכות ת, א) אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות, ובכלל אהבת ה' לצדיקים הוא מ"ש חז"ל (ב"ר מא) הקב"ה אוהב כל מי שהוא טהור לב, וזה בחי' מה דאיתא בזה"ק (וירא, דף קיב:;) כשאדם אוהב להקב"ה, הקב"ה אוהב אותו ושומר אותו, ובכלל אהבת הצדיקים הוא מ"ש חז"ל (פסחים ק"ג, ב) שלושה הקב"ה אוהב: מי שאינו כועס, ומי שאינו משתכר, ומי שאינו מעמיד על מידותיו (כי אלו הם עובדי ה', שזוהי עיקר עבודת ה' להתגבר על יצרו, ולעבוד על מידותיו, כדי להפך לאדם יותר טוב, בעיני אלקים ואדם). והנה בכלל אהבת ה' לצדיקים היא אהבה עזה שאוהב אותנו עמו ישראל הצדיקים (בודאי יחס לשאר אומות העולם), וכמ"ש (ישעיה ס, כא) ועמך (ישראל) כולם צדיקים, שזה בחי' מה שתיקנו אנשי כנסת הגדולה לומר בתפילה העמידה של המועדים "אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצוותיך, וקרבתנו מלכינו לעבודתך, ושמך

קדוש השם
וזהו פחינת יוסף כנ"ל, ועל כן נאמר ביוסף:
"ומפלעדיך לא ידים איש את ידו ואת רגלו", כי יוסף הוא כלול מפחינת ידיו ורגליו, שהם פחינת התקומה והדבור, כי ידיו זה פחינת התקומה פחינת קדש, כמו שפתינו: "שאו ידכם קדש", ורגליו זה פחינת הדבור וכו'. כנ"ל. על כן צריכין לעסק בתורה ובעבודת השם במסירת נפש ובפירוש בשעת התפלה, שעקר שלמות התפלה הוא להתפלל במסירות נפש, שיכנון למסר נפשו על קדוש השם. כי מסירת נפש על קדוש השם, פודאי מרצה כל אחד מישראל אפלו הקל שבקלים כנ"ל (וכמו שכתב ראינו בחוש בדורות שלפנינו שפכמה אנשים קלים ופחותים מסרו נפשם ומתו על קדוש השם אשרי להם) ותקף בשמרצה למסר נפשו על קדוש השם, נתעורר פחינת שלום, פחינת יוסף כנ"ל. ועל-ידיהוה יכולין לדבר, דהינו לקשר המחשבה אל הדבור, שזה עקר התקדשה כנ"ל, שזוכין לזה על-ידי שלום כנ"ל.
(ליקו"מ ב)

הגדול והקדוש עלינו קראת", וזה בחי' מש"כ (ירמיה לא, א"ג) כה אמר ה' מצא חן במדבר... ואהבת עולם אהבתיך, על כן משכתיך חסד. וכתוב (שם ב, ב) הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר ה' זכרתי חסד נעורייך, אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, קודש ישראל לה' וגו'. וכתוב (מלאכי א, ב) אהבתי אתכם אמר ה'. וכתוב (הושע יא, א) כי נער ישראל ואוהבהו, וכתוב (שם ג, א) כאהבת ה' את בני ישראל, וכתוב (מלכים"א י, ט) באהבת ה' את ישראל, לעולם, וכו'. וזה בחי' מ"ש חז"ל (בראשית רבא, פ' ושלח פ"ו) בשלושה לשונות חיבה חיבת הקב"ה את ישראל, בדביקה,

תיקון הכללי

שירו לו, זמרו לו (תהלים קה, ב). י"א בפה (שירה), ובכלי (זמר). ופעולות אלו מראים אהבה, היינו תגלו אהבת ה' באופן גלוי וניכר. שיחו בכל נפלאותיו. כי השי"ת עושה נפלאות בכל עת, עם היחיד ועם הרבים, והי' ראוי לעשות עסק שלם מכם, ולפרסם הדברים פירסום רב. (מה שאין דרך העולם לעשות כל כך, אתם כן תעשו). (מתוך הספר "שי למורא")

קרבנות תקריב מלח

וזה שהוקירו רבותינו וזכרונם לברכה להביא מלח על השלחן ולטבל פרוסת המוציא במלח. כי כבר מבואר שהאכילה בקדשה היא בחינת התקשרות וכליות העולמות עליונים ותחתונים. שהם בחינת גוף ונפש וכו' כפי' ועל פן צריכין לזהר להביא מלח אל הקדשה, כי עקר ההתקשרות והכלליות הוא על ידי בחינת מלח, שהוא בחינת ברית מלח, בחינת קדשת הברית, (פמ"ג פתורה צוית צדק פס"ג כג על מאמר רבותינו וזכרונם לברכה מלח ממון חסד, עין פס). שזה עקר קדשת הצדיק שעל ידי זה מקשר כל העולמות עליונים ותחתונים יחד. בבחינת כי כל בשמים ובארץ, כי כל דא צדיק כמו שמבאר בהתורה הנז' ועל פן צריכין להביא מלח על כל הקרבנות, כמו שכתוב: ולא תשבית מלח ברית אלקיך וכו' על כל קרבנות תקריב מלח. כי כבר מבאר שעל ידי הקרבנות נכללין ונקשרין העולמות עליונים למטה ותחתונים למעלה וכו'. ועל פן מקריבין לתקריב מלח על כל הקרבנות. כי עקר הכלליות על ידי ברית מלח עולם כפי'.

ועל פן עקר האכילה היא פת במלח. כמו שנאמר: כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל וכו'. כי לחם ומלח הם בחינה אחת. כי אותיות לחם ומלח שוין כפומבא, כי בלחם נעלמין כל השעמים שבעולם כפי' ומיוא בפפרים בשם המחקרים שכל השעמים שכל המאכלים שבעולם הם על ידי הפלח שמערב בהקרבנות שהוא יסוד הרגש טעמים וכפי' שני ציורי חלקי הפלח שבהם פן הוא שני טעמים. וכל זה מחמת שהפלח בפרשו גבה מאד, כי ברית פרושה למלח וכו'. (ליק"ה א"ח ה' נ"י לסעודה ה"ו אות סא)

תשלוח כליותי בדרך שפתיה מישרים, כמו חלב ודבש תשבע נפש בראותי אמרוניך הוקרים מפיו אשר קבלתי עתה בעת סעדת שחרית שמעתי אמרוניך כי נעמו, במה נקדם ה' אשר עד כה עורני ברחמי ונפלאותיו העצומים שאזכה שיעזא מפני דברים כאלה ושינסו באוני פרי שחייו, האמת כאשר כתבת שדברים אלו אי אפשר לספר אפילו לעצמו וכמבאר מזה בלקוטי מוהר"ן שאצל המעשיות (שיחות ת"ר"א) על פסוק כי אני ידעתי כי גדול ה' וכו', וגם בזה בעצמו ראוין גדולת ה' ונפלאותיו בכל דור ודור עם כל נפש מישראל אשר הפליא חסדו עמו שזנקה לשא ולתן בעל פה ובכתב בדברים כאלה העומדים ברום רומן של עולם עד אין סוף ויורדים עד אין תכלית להתייזת גם אותי ואותך, בהתנגצות נעמת ידידות עריבת מתיקת תשוקת התנגצות אלקותו יתברך שמו לצד, עליונו לשבח לאדון הכל וכו' אשר היה בעורנו דבור היתום היה בשפל מצבנו כזה בדתקות כזה, לידע ולהאמין ולברך בדברים קדושים כאלה, מה נאמר מה נדבר מה נשיב לה' כל תגמולוהי עליונו, לפיכך אנתנו חביבים להתחזק בשמחה וקדוה בכל עת בכל יום ובכל שעה, להוקיר עצמנו בכל פעם בחסדים האלה בישועת נפלאות כאלה, אשר הוא יתברך עושה עמנו בכל יום, ולקיים אגילה ואשמחה בחסדך וכו'.

המשך הארות על מאמר "עתיקא טמיר וסתים" (בסימן בא)

וגם בענין קדושת ז' הנרות בענין תיקון כל הנרות ביחד, דהיינו שבאותו זמן שעוסק בשמירת העינים ג"כ יעסוק בשמירת הפה ואמנות חכמים וכו' ולא סגי שיעסוק תקופה בזה ותקופה בזה, כי נר אחד מעכבת השפע האלוקי שזה בחי' משי"ב (שמות כ"ה) מקשה תעשה המנורה וכמפורש כי על כן גם הכרובים שמהם השפעת הנבואה בחי' שפע אלוקי היו עשויים מעשה מקשה ללמד שא"א לזכות לשפע אלקי כ"א ע"י שלימות הקדושה ע"י אחדות הכוחות דק' שזה בחי' ויקרא (כו) ורדפו מכם חמשה מאה, ומאה מכם רבה ירדפו וגו', ואז והתהלכתי בתוכם ועכ"פ נמצא מבואר שע"י הנרות הק' זוכים לשכל שהוא שפע אלוקי שזה בחי' משחז"ל (כ"ב טז): הרוצה להחכים ידריס, דהיינו יפנה לצד דרום ששם המנורה מצויה המסמלת לחכמה, כלומר שהרוצה להשיג שפע אלוקי יעסוק בתיקון המנורה וז' נרותיה שזה בחי' משחז"ל (מנחות פה): מתוך שרגילים בשמן זית (כלומר שעוסקים בתיקון הנרות) חכמה מצויה בהם, וכשעוסקים להתקדש בקדושת ז' הנרות עדיין צריכים שמירה יתירה לבל יפול בעצבות, כי על פי רוב בתחילת העבודה כשמגיע שעת חשבון הנפש ומרא דחושבנא, יראה שעדיין רחוק הרבה מהתכלית הנרצה דהיינו שלימות קדושת ז' הנרות, ומחמת זה בעצמו יוכל ליפול בעצבות שהוא הגורם העיקר לכיבוי הנרות ע"י שנכשל בהם, כי עיקר כיבוי הנר הוא ע"י עצבות כמבואר בדברי רבינו במאמר אל אשר יהי שמה הרוח (ח"ב ט) כי כיבוי הנר הוא ע"י שנופל על הנר עפרוריות ונפרדים חלקי האש, וע"כ צריכים מנהיגי הדור שהם בחי' רוח כמ"ש (כמדובר כז) איש אשר רוח בו שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, לנשב ולנפח מהם העפרוריות דהיינו המרה השחורה ועצבות הנופל עליהם שע"י אינו יכול האיש הישראלי לדלוק ולבעור להשי"ת, וזה בחי' מה שאפי' אחרי שהדליקו את הנרות עד שהי' השלהבת עולה תמיד מאליה ה' בא הכהן בכל יום ויום לתקן הנרות ומוציא העפרוריות וכו' כי כל יום ויום מתגברת העצבות דהיינו העפרוריות, ואין עצה להעבירה, כי אם ע"י הכהן דהיינו הצדיק האמת בבחי' (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמר דעת ותורה יבקשו מפיה כי מלאך ה' צבאות הוא, שזה בחי' מה שצריכים כל יום ויום לראות ולשמוע דברי הצדיק האמת שע"י הבלי פיו שיוציאים מדבריו הקדושים מסיר כל העצבות והמרה השחורה השורה על ליבנו, וזה בחי' מה שצריכים ללמוד בכל יום ממש ספרי הצדיקי אמת שבהם נמצא דמות דיוקנם כמבואר בדברי רבינו (ח"א קצב) וע"י שאנו מוציאים דברי אור תורתם בפה מלא אזי שפתותיהם דובבות ומנשבות כל העפרוריות המחלישות השלהבת שבלבנו.

(מתוך הספר "יש מאין")

וסמן ידו על ראש החטאת

אחר שמבררין איזה בירור צריכין להביא אותו ולהחזירו לשרשו העליון שהוא בחינת כהן, ששם חוזר הכל ונכלל בשרשו. וזהו בחינת כל הקרבנות שמביאין אותן אל הכהן, שכל מי שחטא איזה חטא ונמשך אחר הסטרא אחרא שהוא בחינת יגון ואנחה כשרוצה לשוב ולתקן חטאו, אזי מביא בהמה לקרבן אל הבית המקדש ששם מקום השמחה, כמו שכתוב: ושמתים בבית תפילתי, והבהמה היא בחינת העדר הדעת שהוא בחינת גלות ושיעבוד בחינת יגון ואנחה כנ"ל, וכשמביאה החוטא לבית המקדש וסומך ידיו עליו ומתודה עוונותיו, בזה מברר היגון ואנחה, כי על ידי שמקדש הבהמה לקרבן ומביאה לבית המקדש אל הכהן, על ידי זה הוא תופס את היגון ואנחה שהוא בחינת בהמיות ומביאו למקום השמחה שהוא הבית המקדש והכהן, ואז הכהן מקריבה לקרבן וכולל הקרבן בשורש השמחה העליונה על ידי הלויים שעוסקים בשיר על הרוכן, שהם מבררין ותופסין היגון ואנחה ומהפכין אותו אל הקדושה, ומביאין אותו אל הכהן שהוא בחינת קול הישר עד שנכללין בתוך שורש השמחה העליונה שהוא בחינת כהן.

(לקוטי הלכות אבן העזר הלכות אישות הלכה ד אות כט)

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

הדפי!

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמות

תמונת אסתר ע"ה

נלב"ע מ"ז שבט

תנצבה.

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה

ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו

ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה

050 - 4161022

לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל

netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

מאיר (רפול) בן צאלה וחזיריה מריזמה ז"ל

ה' אדר א' תשע"ד

אברהם בן יפה ז"ל

ה' אדר

רחל בת סימה ושמואל ע"ה

ה' אדר א' תשע"ד

ביילה ריבקה בת יוסף זיסל ע"ה

ה' אדר ב' תשע"ד

יריב בן מניח

חזרה בתשובה שלמה